

Новий порядок

#193

4 / 2023 (134)

Інтерв'ю з Ізабель Медіна Перальта

Вступ

У поточному випуску нашого формату інтерв'ю "Репортажі з передової" ми беремо інтерв'ю у націоналістичної активістки Ізабель Медіна Перальта з Іспанії для нового німецького онлайн-журналу з політичної теорії НСДАП/АО "Der Angriff (DA)/Напад". Інтерв'ю провів головний редактор журналу "Wehrwolf".

www.nsdapao.info

Інтерв'ю

Ізабель Медіна Перальта:

Я, перш за все, націонал-соціаліст. Я політичний солдат, який виконує свій обов'язок. Я розумію, що людину (у моєму випадку - жінку) визначають її вчинки, її особливий спосіб розуміння світу і представлення себе в ньому. Шлях, який я обрала, - це шлях дії. "Вірю, дію, борюся" - ось категоричний імператив мого існування.

ДА: Коли Ви почали займатися політичною діяльністю і що Вас до цього спонукало?

Ізабель Медіна Перальта:

Я почав активно займатися політикою у віці тринадцяти років. Саме тоді я почав цінувати підготовку та культурний потенціал людини, тому взявся читати все, що вважав корисним. Хоча мої перші читання стосувалися філософії, але всі дороги ведуть до Риму, а в даному випадку - до обґрунтованої та практичної політичної ідеології. Мої дії, моя поведінка, мої смаки та оцінки є і були фашистськими, скільки я себе пам'ятаю.

У чотирнадцять років я почав відвідувати конференції та демонстрації, невдовзі заснував журнал політичної інформації та просвітницької роботи, і я почав помічати трансформацію у своєму життєвому виборі. Але всі проблеми, які створювала мені моя політична приналежність, здавалися дурницями, ворог не знав, що я боровся за велич і безсмертя! Воля до розгадки хаосу, до впорядкування світу, що збожеволів, і виконання ролі охоронця у найвищому платонівському розумінні порядку - ось нагальне завдання, яке поставив перед собою націонал-соціалізм; і це завдання я також поставив перед собою. Моя мотивація полягає в тому, щоб діяти задля збереження краси та гармонії, діяти за принципом чесноти та розмістити мистецтво в життєвій максимі центру всесвіту.

ДА: Чи співпрацювали ви з політичними партіями та/або організаціями в Іспанії та/або на міжнародному рівні?

Ізабель Медіна Перальта:

Так. Як я вже згадував раніше, я почав свою політичну кар'єру із заснування щотижневої газети "Хонсіста", тобто прихильника націонал-соціалістичної лінії в іспанському фашизмі. Газета отримала назву "La Conquista del Estado" на честь тижневика, який розпочав фашистську політичну боротьбу в Іспанії в 1931 році під пером Раміро Ледесми Рамоса. Після публікації моїх номерів я почав зустрічатися з товаришами, деякими читачами та іншими, хто приєднався до проекту. Коли я зустрів того, хто зараз є моїм найвідданішим товаришем і найкращим другом, я розпочав з ним період бойових дій у "Фаланзі", але через роки після того, як я віддався партії, я зміг переконатися, що поточні соціальні обставини затягнули суть партії, зробивши її невпізнанною для будь-кого з її власних засновників. Так я почав боротьбу в "Фронтальному бастіоні", передчасному молодіжному угрупованні, основною метою якого було ніщо інше, як розхитування суспільної свідомості за допомогою вірусних медіа-акцій. Після її розпаду я читаю і готую нові кроки на міцній і непорушній структурі для майбутнього. Тим не менш, я беру участь і борюся разом з іспанськими товаришами в культурній асоціації та на міжнародному рівні, як у своїй партії "Der Dritte Weg", в Німеччині, так і в британському журналі "Heritage and Destiny", в якому я регулярно співпрацюю зі статтями. Я також підтримую контакт і співпрацю з деякими партіями в Бразилії, Франції та Італії.

ПРОКУРОР: Ви досі пов'язані з "Фронтальним Бастіоном"? Якщо так, то розкажіть, будь ласка, нашим читачам про історію цієї організації та її цілі.

Ізабель Медіна Перальта:

Bastión Frontal - це молодіжна бойова організація, заснована на ідеї політичної боротьби та вуличних акцій. Вона виникла в Мадриді під час пандемії в атмосфері політичних суперечок, соціальної несправедливості та економічної кризи, що, звісно, сприяло передчасному зростанню групи. Однак їй бракувало твердого керівництва, конкретної ідеологічної визначеності та перспектив на майбутнє. Коли я вирішив приєднатися до партії, я чітко бачив, що вона не має жодного довготривалого застосування на іспанській суспільній арені і що вона сама повинна служити лише як група дій, щоб розбудити совість, досягаючи відлуння в засобах масової інформації за допомогою рішучих дій. У цьому сенсі ми досягли поставлених цілей, оскільки про групу згадували навіть у національному парламенті. Пізніше поведінкові проблеми деяких людей, недисциплінованість і непослідовність багатьох бойовиків, додалися до юридичних проблем, які викликали наші публічні виступи, викликали розчарування, щоб придушити бойовий дух наших солдатів. Я вийшов з партії за місяць до її розпуску через розбіжності з одним із лідерів, оскільки перебував у Німеччині, не маючи можливості приймати рішення з власної країни через небезпечні обставини. Моє рішення ґрунтувалося на тому, що майбутнє групи та її керівників було далеким від мого ідеологічного мислення та моєї бойової етики.

Д.А.: Ви вперше вийшли до публіки 13 лютого 2021 року в Мадриді з промовою про іспанську фалангістську добровольчу дивізію "Азул" ("Іспанська добровольча дивізія") часів Другої світової війни, одягнувши блакитну фалангістську сорочку. Ця промова викликала багато суперечок навіть на

міжнародному рівні. - Поясніть нашим читачам Вашу мотивацію цього виступу і Ваше рішення з'явитися на ньому у фалангістській формі.

Ізабель Медіна Перальта:

Я справді не можу пояснити, чому я опинилася там, у вісімнадцять років, у пантеоні, присвяченому героям, перед 300 людьми з мікрофоном. Я була більш-менш відома в Іспанії, тому що моя поведінка і моє презирство до наслідків зробили з дівчини політичного солдата, рівного чоловікам. Наприклад, коли мені було п'ятнадцять років, до Мадрида приїхало багато хуліганів з британської антифашистської команди. Поки мої друзі думали і визначалися зі стратегією, я вирішила стати перед ними і здійснити одну з власних ідей, що було успішним, враховуючи, що тих антифашистів принизила одна маленька дівчинка. Також, беручи до уваги мою особистість і зовнішній вигляд, наштотує мене на думку, що певні організації вирішили надати мені голос на демонстраціях, щоб залучити оновлену аудиторію і створити новий, менш агресивний медійний образ. Однак того дня "пропагандистське рішення" трохи вийшло з-під контролю. Своєю промовою я хотів розбудити в усіх цих людях бойовий та етичний характер солдатів дивізії, я хотів возвеличити віртуозність іспанського воїна та його історію, і перш за все я хотів, щоб вітер змусив відлуння моїх слів гудіти, розгойдуючи кипариси на кладовищі. Говорити незаперечну правду, незмінний голос історії, яка вмирає в наші дні, і мало хто наважується вказати пальцем на ворога. Я вважаю, що напівзаходи, ідеологічний переступ на користь здобуття кращої думки про корумповане суспільство, ніколи нікуди не приведуть, ніколи. Я вважаю, що хтось повинен пожертвувати своїми привілеями заради суспільства, і, чесно кажучи, я не проти цього, тому що виконання обов'язку - це найважливіше для людини з честю. Перш за все, я намагався донести до бойовиків, що життя нічого не варте, якщо ти не здатен пожертвувати ним заради безмежного ідеалу.

У своїй промові я почав з перефразування Адольфа Гітлера у виступі про славний подвиг іспанської дивізії, а потім закликав товаришів нашого століття зневажати наслідки, тому що штраф, невеликий тюремний термін або те, що твоя дівчина кидає тебе через те, що ти "нацист", ніякі з цих дрібних обставин не йдуть ні в яке порівняння з тими, хто віддав своє життя за нашу справу. Як я вже казав:

"Ті, хто пережив холод російського степу і вогонь Червоного Бору, повернулися, щоб кинути виклик провидінню в Берліні, разом з підрозділом Карла Великого, разом з СС, щоб захистити те, що стане тисячолітньою величчю і славою".

Для них смерть не була кінцем, це був початок епохи, гітлерівської епохи, і сьогодні ми повинні боротися так, як це робили вони, "в кожному нашому вчинку ми повинні зробити революцію присутністю, навіть якщо смерть прийде до нас, бо в такому випадку ми помремо під сонцем або під зорями, але наша кров стане родючою, як омолоджене джерело".

Нарешті, я наголосив на життєвій необхідності боротися проти батька всієї корупції, проти володаря світу, підбурювача імміграції, моральної деградації, фінансової кризи, тому що: "Наш найвищий обов'язок - боротися за Європу і за Іспанію, нині слабку і знищену ворогом, ворогом, який завжди буде одним і тим же, хоча і в різних масках: євреєм. Тому що немає нічого більш певного, ніж це твердження: винен євреї".

Я носив фалангістську сорочку з принципу однаковості. Навіть якщо з усіх присутніх тільки я підвищував голос або брав мікрофон, ніщо не відрізняло мене від моїх товаришів. Синя сорочка нагадує нам, що ми всі боремося за спільну ідею і що всі ми незначні в порівнянні з цією ідеєю. Крім того, саме так воювали іспанські солдати - блакитна сорочка поруч зі свастикою, символом відродження життя.

ПРОКУРОР: На жаль, Франко офіційно не приєднався до Осі. Як ви гадаєте, що стояло за цим рішенням і чи міг би альянс суттєво вплинути на військові зусилля країн Осі?

Ізабель Перальта:

На початку 1930-х років почав формуватися новий дух, ідентичний духу, який вже охоплював душі молодих людей по всій Європі. Цей рух заснував Раміро Ледесма Рамос, редактор і генеральний секретар газети "La conquista del Estado".

Пізніше він приєднався до "Фаланги" Хосе Антоніо, менш войовничої, більш поміркованої, більш католицької, ніж німецької. Природно, це призвело до розколу незабаром після цього. Однак і Ледесма, і Хосе Антоніо увійшли до прошарку лідерів фашизму в Іспанії. Коли вибухнула громадянська війна, всі лідери та посадовці Фаланги і ЖОНС були ув'язнені та розстріляні. У випадку Хосе Антоніо вражає можливість того, що Франко довелося його рятувати, і він відмовився від пропозиції про звільнення.

Франко, стратег, вихований у найвищій військовій суворості, зовсім не цікавився життям цих лідерів, бо знав, що з ними його постать затьмарюється і нічого не варта. Після перемоги у війні він захопив "Фалангу", її символи, доктрину (принаймні в теорії) і гімн. Він об'єднав партію, створивши ідеологічний коктейль з карлістів, фашистів, консерваторів, лібералів і католиків, і, хоча вважалося, що Гітлер виграв війну, просунувшись на перші позиції, він був прихильником фюрера. Вони зустрілися в Хендаї, і Гітлер заявив, що "він волів би, щоб йому вирвали зуби один за одним, ніж знову зустрітися з Франко".

Потім настали сутінки богів, і під руїнами Берліна загинуло все прекрасне, гармонійне, справедливе і правдиве. В Іспанії фашистське вітання скасували як офіційне, на "камісас в'єхас" Фаланги напали і знищили, замінивши їх на технократів, а вони, зрештою, пішли на угоду з сіонізмом, розмістивши в Іспанії військові бази в

обмін на гроші, в найчистішому стилі низької проституції, якщо судити з ідеологічної точки зору...

ДА: У своїй промові про "Блакитну дивізію" ви також згадали про міжнародний єврейський вплив. Мушу сказати, що це мене дуже вразило, оскільки нечасто зустрінеш у такому молодому віці настільки чітке розуміння цієї теми, а також, і це не вікова особливість, в наші дні важко говорити про вплив євреїв публічно, особливо в межах Євросоюзу. Розкажіть нашим читачам, як ви дізналися про єврейську проблему.

Ізабель Медіна Перальта:

Це важко, я знаю, але це вкрай необхідно. Людина повинна знати, в чому полягає проблема, вона повинна надати їй форму, обличчя, назву. Ім'я проблеми - юдаїзм, міжнародне єврейство і його тотальне презирство до інших народів і до гармонійного устрою речей. Вони спекують на стражданнях людей, вони, як паразити, впроваджують в національний організм шкідливі ідеї: вчора комунізм, сьогодні антирасизм, фемінізм чи ЛГТБІ. Вони є паразитами, а паразитів треба спочатку ідентифікувати як таких, щоб знайти ліки від них. Іноді найважче бути чесним із самим собою, ми знаємо це, знаємо, наскільки небезпечною є єврейська проблема. Однак ми воліємо дивитися в інший бік і відволікати інших ласкавими евфемізмами на кшталт "еліта", "обраний народ"... Ні! Я не дбаю про наслідки, я живу для честі, а не для хліба, і я ніколи не пошкодував би, що проголосив правду, якими б складними не стали мої обставини після цього, я повторив би її ще тисячу разів. Я почав вивчати єврейське питання відтоді, як почав вивчати світ. Скрізь, куди сягав погляд, ти знаходив єврея: преса, банки, енергетичні компанії, нафта... Вивчаючи всесвітню історію, ти помічаєш випадкову деталь, що від Єгипту до римського претора, проходячи через цезарів, російських царів, румунів, англійських, іспанських чи французьких завойовників, ти знаходиш епізод вигнання по відношенню до євреїв. Проаналізуйте факти без ідеологічних упереджень, зніміть пов'язку, і ви побачите лише одне ім'я "єврей".

ПРОКУРОР: Тож як би ви загалом визначили свої політичні погляди? Ви фалангіст за орієнтацією, чи більше схилиєтеся до позиції Франсіско Франко?

Ізабель Медіна Перальта:

Я націонал-соціаліст. Спочатку я розпочав свою політичну кар'єру у "Фаланзі" через свою відданість Раміро Ледесма Рамосу та на знак вдячності за жертву Жозе Антоніо і наших полеглих. У новій "Фаланзі" у мене було багато ідеологічних розбіжностей, оскільки, за словами моїх партійних товаришів, я був "блакитним" (метафора коричневої сорочки). Синя сорочка була партійною сорочкою і уособлювала серйозний і пролетарський дух робітничого класу, і я вирішив одягнути її в промові, по-перше, через обґрунтований принцип одноманітності, адже в атріумі або в

останньому ряду я - ще один солдат і не заслуговую на якісь відзнаки. По-друге, тому що під формою вермахту у солдатів-фалангістів проглядала та синява, яка нагадує про наш народ і його славну історію, як співається в їхньому гімні "слава батьківщині, що вміла йти шляхом сонця по синяві морській", завойовуючи весь світ.

Тим не менш, моя доктрина є суто націонал-соціалістичною, і я підкоряюся лише наказам богів або Гітлера, тому будь-яка нова партія, яка хоче позбутися або "розбавити" свою суть, як погану, будь-яка "четверта політична теорія" представляється мені ідеологічним проступком і дуже серйозною провинною за безчестя перед богами.

ДА: Особисто я вважаю, що передісторія Громадянської війни в Іспанії 1936-1939 років є гарним прикладом ситуації, в якій сьогодні опинилися всі країни західного світу, і вже з цієї причини мені також шкода, що історія Громадянської війни в Іспанії все ще є рідкісною для багатьох людей за межами Іспанії. - Яка ваша думка щодо цієї теми? Чи вважаєте ви, що обставини масового політичного протистояння між лівими і правими, яке згодом спровокувало Громадянську війну в Іспанії, чимось схожі на нинішню ситуацію в західному світі?

Ізабель Медіна Перальта:

Відповідь на це питання вже дав Хосе Антоніо, Прімо де Рівера, рано вранці в день своєї страти: "Я хотів би, щоб моя смерть була останнім іспанським кровопролиттям у громадянській війні, я сподіваюся, що іспанський народ, такий багатий на добрі якості, знайде мир і батьківщину хліба і справедливості". Однак, якщо поглянути на ситуацію з практичної точки зору, то іспанці рідко коли погоджувалися один з одним. Ми втратили нашу імперію частково через єврейське фінансування, яке отримували англійські кораблі, частково через внутрішній розбрат. Причиною падіння нашої сонячної імперії є не що інше, як внутрішня дезорганізація і відсутність гармонії. Сьогодні ми бачимо схожість. Проголошення Другої республіки було нічим іншим, як тріумфом лібералізму та індивідуалізму над нашим народом. Іноді вліво, іноді вправо. Сьогодні ми бачимо, як ці несвіжі і позбавлені смаку ідеї матеріалізувалися в "Народній партії" і в PSOE (партії, яка вже була присутня в політичному ландшафті тих 30-х років).

Поза цими двома прошарками, які з кожним днем стають все більш однорідними між собою, ми повинні об'єднати решту ідей та практик. Так виникають Vox і Podemos. Партії, подібні до Ліги Матео Сальвіні або АДН у Німеччині та їхніх опонентів. А як же справді радикальні ліві? І той фанатичний націоналізм, який був присутній у "Фаланзі"? Цим партіям та ідеям немає місця в сучасній демократії. Наша епоха характеризується легковажним універсалізмом, повною відсутністю цінностей та ідей, падінням колективної моралі. Ми повинні зламати цю ситуацію і трансформувати ці занепадницькі цінності, для цього не потрібно нічого, окрім фанатизму, а фанатизм сьогодні відсутній.

ДА: Які основні проблеми у вашій країні?

Ізабель Медіна Перальта:

Іспанія більше не є суверенною державою, тепер вона є маленькою частиною того конгломерату, з якого складається Європейський Союз, а ще більше - глобалізований світ. Тому проблема Іспанії полягає не в нашій власній території, а в її підпорядкуванні іноземним державам.

На першому місці, і як найважливіший наслідок цієї серйозної проблеми, ми бачимо расове витіснення, яке, хоча і не настільки виражене, як у Лондоні чи Парижі, є відчутною проблемою, яка прогресує з руйнівною швидкістю, загрожуючи природному порядку, поліхромії світу і всій красі, яку Іспанія, як нація, спільнота і народ, могла б принести світові. Дослідження Національного інституту статистики показують, що тільки в Альмерії можна зареєструвати в'їзд 58 000 нелегальних іммігрантів на невеликих човнах. У Барселоні вже існують гетто, передмістя, які здаються покинутими напризволяще і які схожі на подорож за сотні кілометрів до нудотного куточка Африки. Це може спричинити зростання рівня насильства, злочинності чи вандалізму, але це не є основною проблемою. Дику поведінку цілком можна виправити депортацією. Ми не можемо зосереджувати наш дискурс на такому типі поведінки, але ми повинні, навпаки, відкрити очі і усвідомити, що навіть найчесніший марокканець матиме тут своїх п'ятьох чи шістьох дітей, які народяться на національній території і матимуть іспанські документи, діти, які зможуть голосувати і приймати рішення, і вони впроваджуватимуть свою культуру, яка не є ані іспанською, ані європейською, на вже окупованій території, яка залишиться лише як спогад в підручнику історії, як та нація, яка завоювала Америку чи написала "Дон-Кіхота". Саме це відбувається сьогодні, ненажерливо наступаючи і знищуючи все прекрасне, залишаючи залишки білої, цивілізованої і творчої раси гнити на сонці, як труп. Проблема імміграції супроводжується низьким рівнем народжуваності в моїй країні, яка знаходиться в ЄС як одна з країн з найнижчим рівнем народжуваності. Іспанці віддаються гедонізму, найабсурднішому індивідуалізму або таким течіям, як фемінізм чи гомосексуальна мода, що робить природну регенерацію расової тканини майже неможливою.

З іншого боку, економічна нестабільність, відсутність інфраструктури, військова скрута і контроль іноземних держав, які мають військові бази на нашій території, відсутність боєздатної армії, а не список сепоїдів на службі НАТО. Всі ці проблеми співіснують в тіні того, що колись називалося Іспанією. Але ми повинні перейти до суті. Єврей - це той, хто дестабілізує слаборозвинені країни і спрямовує хвилі імміграції в Європу; це той, хто готує цивілізовані народи до свого вторгнення своїм гуманітарним і толерантним словоблуддям, хто обманює жінок, щоб позбавити їх найбільшої чесноти, хто відволікає людину і робить її слабкою, хто дестабілізує економіку і створює складні і протиприродні інтереси. Ось у чому проблема: якщо усунути контроль, який міжнародне єврейство здійснює над Іспанією, задихаючи наш народ до смерті, цивілізація повернеться до нормального життя. У всьому винен єврей.

ДА: Яка ваша позиція щодо (передбачуваного) Європейського Союзу (ЄС)?

Ізабель Медіна Перальта:

Ріхард Каллергі розробив план на початку 1920-х років. Цей план називався "Пан-Європа", і серед його максим ми повинні дослівно виділити наступну настанову: "Білі раси Європи повинні бути знищені і замінені новою породою негроїдів - євразійцями, які слухняні і легко піддаються пануванню". Життєвою максимою юдаїзму є панування і підкорення народів світу для втілення слова їхнього Бога, контролю над світом "благородної раси". Ця "благородна" раса не схожа на африканську чи монголоїдну, пасивні, нешкідливі та корисні раси в поліхромії природного права, навпаки, єврейська раса є деструктивною, паразитичною, шкідливою. Для того, щоб здійснювати тотальний контроль над більш-менш великою територією, необхідно створити звід загальних законів, якісь глобальні ідеологічні заповіді, ідентичну грошову систему. Це вже робили в Римі, і вони намагалися діяти таким чином, поки австрійський художник не поклав цьому край. Після Готтердаммерунгу Європа опинилася без світла, без провідника, і настав час втілити в життя план, який Калергі вже розробив. Він розробив прапор (дванадцять зірок представляють дванадцять колін Ізраїлю), а його максимами стали універсалізм, споживацтво та індивідуалізм. Переважна більшість країн, які щось зробили для світу, домінують; цивілізаційні народи, творча раса, під одним символом і валютою, підкорені доларовою операцією і федеральною резервною системою.

Це правда, що кожна країна може мати власні закони, але згідно з її конституцією вони не можуть суперечити принципам Європейського Союзу. У випадку з Іспанією, оскільки наша попередня конституція була змінена, її довелося змінити. Наша правова система також повинна адаптуватися до законодавства, яке нав'язується з Брюсселя. Наприклад, у вересні був застосований новий закон про захист юдаїзму відповідно до IHRA. Іншими словами, Європейський Союз - це орган, чужий Європі, її особливому генію і її етичній системі. Він є частиною хвороби.

ДА: До речі, про ЄС: у березні 2022 року іспанська поліція зв'язалася з поліцією Федеративної Республіки Німеччина (ФРН) щодо вашої поїздки до Німеччини. Тоді вони обшукали його в аеропорту Франкфурта-на-Майні, а після цього порушили судову справу через нібито "сприяння пропаганді НС". Цей інцидент потрапив на перші шпальти газет і в Німеччині, і в Іспанії в ті дні. Чим зрештою закінчилася для вас ця судова справа?

Ізабель Медіна Перальта:

У вересні мене виправдали і повернули мої речі. Мій адвокат зараз бореться за компенсацію. Після цього інциденту я повернулася, хоч і автобусом, і кілька місяців жила під ім'ям "Франческа Ренці", італійської студентки-художниці Флорентійського

університету. Однак ситуація значно ускладнилася після поїздки до Англії, де мене затримали в аеропорту Манчестера на підставі антитерористичного закону. Протримавши 6 днів у британській країні без мобільного телефону та комп'ютера, мене залишили в спокої. У цей час я поїхав до Бельгії, звідки мав вирішити свою долю. На мене був оголошений розшук Інтерполу. Я знав, що повинен повернутися в свою країну і чекати, поки ситуація розрядиться. Але у мене були зобов'язання перед моєю партією в Німеччині і перед моїми товаришами, і я повинен був бути послідовним у тому, що я проповідую. Я сів на автобус і після багатогодинної подорожі прибув до Німеччини. Я пішов на демонстрацію і виконав свій обов'язок. Через кілька тижнів, коли я сидів у кафетерії перед красивим готичним собором і насолоджувався своїми читаннями, мені подзвонили з роботи, а потім сусіди: мене розшукувала поліція. Я спробував піти звідти, але за короткий час поліція наздогнала мене, оскільки мала геолокацію мого телефону, і перекрила в'їзди і виїзди з міста, в якому я перебував.

До мене застосували закон 1947 року, і вперше в сучасній історії Німецької федеративної республіки громадянин Європейського Союзу був назавжди висланий без передумови, що він раніше вчинив злочин або навіть не був судимий. На думку федеративної республіки, це було розцінено як реальна загроза демократичному ладу країни. 20-річна дівчина вважається найбільшою небезпекою для однієї з найсильніших країн Європи? Так, тому що вони бояться, вони звикли забороняти, і ця заборона дотримується зі страху, але, як я підписала і присягнула у своїй заяві в поліції: "*Моя честь - вірність*". Я буду боротися за Німеччину, за Європу і за пам'ять про Адольфа Гітлера, як це робили перші християни, з фанатизмом, який штовхає вас прийняти смерть з посмішкою на обличчі. Сьогодні федеральна республіка працює над ресурсами і подає апеляцію до Європейського суду, щоб заборонити мені вільне пересування територією Шенгенської зони (право, включене в розділи 1 і 2 договорів про Європейський Союз і про права людини). Я бажаю їм удачі.

ДА: Яка Ваша думка про політичну ситуацію в Німеччині (в її частинах: Федеративна Республіка Німеччина, Федеративна Республіка Австрія та Люксембург)?

Ізабель Медіна Перальта:

Це окупаційний режим, як у військовому, так і в економічному та судовому плані. Цей конгломерат паперів, з яких складається конституція, зосереджується на тому, що вони вважають головною проблемою країни: просуванні націонал-соціалізму. Вони прагнуть заборонити все, символи, історію... але перш за все вони прагнуть боротися проти правди. Вони хочуть зменшити і підкорити одну з найздібніших рас в історії людства. Вони хочуть змусити їх забути, що таке бути німцем, не виробляти культурно, науково, теоретично. Вони хочуть позбавити їх особливого характеру і перетворити на слабких і хворих людей, позбавлених індивідуальності та ідентичності. Німеччина не є суверенною і не керує собою; Німеччина - країна рабів, і щоб зруйнувати це, їй потрібна народна революція, вбудована в рамки міжнародного співробітництва. Націонал-соціалісти всього світу завдячують Адольфу Гітлеру.

ДА: Іспанія, як один з європейських кордонів у цьому регіоні, стала однією з головних жертв масової імміграції та "біженської" кризи 2014/2015 років. Чи досі відчутні наслідки цієї історичної кризи? Як щодо ситуації на іспанській території в Північній Африці?

Ізабель Медіна Перальта

Звісно, багатьом з них вдалося оселитися. Проблема не стільки в економічних витратах, хоча вони дуже великі і великодушно перевершують державні гроші, які вкладуються в охорону материнства, мистецтво або наукові дослідження і розробки; скільки в расових, оскільки співіснування біологічно різних елементів неможливе. Їхні звичаї, етика чи здібності суттєво відрізняються від наших, і вони завжди будуть шкідливими елементами за межами своїх природних територій, оскільки це дестабілізує і заважає нашому суспільству. Якщо ми вже говоримо про змішання поколінь, расове витіснення, то нам доведеться вирішити, що це проблема, яку потрібно викоринити якнайшвидше, оскільки зруйноване сусідство можна відремонтувати, але змішана кров потребує поколінь і століть, щоб знову гармонізуватися, і навіть у цьому випадку вона ніколи не повернеться до першого пункту.

ПРОКУРОР: А як щодо нової масової імміграції та "біженської" кризи? Чи впливає це на Іспанію, як і на інші країни? Якщо так, то яким чином?

Ізабель Медіна Перальта:

Це щось катастрофічне, і ми повинні зробити тут вправу на медитацію. Ми повинні розуміти, що ці люди представляють людські життя і що вони приїхали сюди на свій страх і ризик, тікаючи від конфлікту або від обставин, які зовсім не сприяють життю. Вони не є злочинцями, хоча вони прибувають до Європи, і багато з них скоюють злочини і спричиняють терор. Ми повинні розуміти, що ці люди не здатні розуміти світ так, як розуміємо його ми, від них не можна вимагати нашої культури і цивілізованої поведінки. Ми не можемо вимагати від них, щоб вони замість того, щоб воювати і створювати банди, взяли піаніно і заграли серенаду. Ми не можемо і не повинні цього робити, бо вони - не ми; що ми повинні робити, так це зберігати красу світу, племінні танці сурма, обряди масаїв, скульптури Боттічеллі чи вагнерівські опери, бо все це складає поліхромію світу, багатий скарб різноманітності. Тепер, щоб це існувало, кожен повинен бути на своєму місці, в гармонії з навколишнім середовищем і своєю громадою, тому що якщо вони будуть введені в Європу, вони ніколи не будуть європейцями, і хаос буде відчутним. Тому ми повинні, щоб викоринити проблему імміграційної кризи, звернутися до її суті, вказати на те, що створює війни в тих країнах, які пишуть "Ласкаво просимо біженців" на дверях Європи і хваляться природним конфліктом, який викликає ця колекція порід. Вони - люди, і арійська доброта повинна допомогти їм, у своїх країнах, боротися з коренем проблеми.

ДА: Чи є масова імміграція загрозою для іспанців? Якщо так, то яким чином?

Ізабель Медіна Перальта:

Це загроза з точки зору дестабілізації, яку вони несуть. Наприклад, на економічному рівні вони отримують державну допомогу, яка йде з кишені платника податків і не призначена для відновлення, наприклад, прекрасної архітектури наших міст. Загроза полягає в тому, що вони погоджуються на роботу з негідною заробітною платою, на яку іспанець, який не отримує допомоги і живе легально, сплачуючи податки та утримуючи свій дім, не зміг би вижити, а тому роботодавець знецінює заробітну плату, і іспанець не має іншого вибору, окрім як погодитися на цю негідну зарплату завдяки закону попиту та пропозиції. Але головна проблема полягає у втраті нашої етнокультурної ідентичності, нашого природного середовища і принципу гомогенної спільноти, де твої проблеми - це проблеми твого сусіда.

ДА: Яке рішення може покласти край цій кризі масової імміграції та "біженців" для Іспанії та решти Європи?

Ізабель Медіна Перальта:

Ми повинні боротися проти великих фінансів, проти міжнародного єврейського панування та його усталеної системи; дати тубільцям зрозуміти, що ми не зобов'язані брати на себе відповідальність, і що співчуття не є відмовою від власного життя. Дозвольте вашим братам побачити, що вони не такі, як ми, що люди, як і будь-який інший вид, мають помітні і непримиренні відмінності, і що любити раси не означає змішувати і знищувати їх, а навпаки, бути расистом і боротися за чистоту і збереження однієї і тієї ж раси. Расизм повинен розглядатися як природна і позитивна етика, а для цього расисти повинні бути зразковими, не захоплюватися абсурдною поведінкою, називаючи чорношкірого на вулиці "мавпою", тому що він не є мавпою. Ми повинні завжди діяти зразково і справедливо, будучи захисниками, представниками і охоронцями вищої раси. Арієць повинен бути світлом для решти світу.

Д.А.: Чи впливає нинішня криза біженців на набір членів та/або вплив/ політичну силу націоналістичних організацій в Іспанії?

Ізабель Медіна Перальта:

Кілька місяців тому в Сеуті та Мелільї стався епізод насильства: 9000 іммігрантів насильно перетнули кордон, побили поліцейських, зайняли будинки та згвалтували жінок. Тоді здавалося, що націоналістів було більше, ніж в СС, але після пари твітів ці люди розійшлися, і розраховувати на те, що вони організують групу, яка поїде в

осередок кризи, щоб боротися з нею, не доводиться. Все, що потрібно, щоб "завести" цих людей, - це насильницький акт, який викликає ненависть і огиду, а це неефективно, оскільки ненависть не призводить до рішучих дій. Необхідно чітко і справедливо зрозуміти, що боротьба з ними повинна бути дією, рушійною не ненавистю, а любов'ю до свого народу і своєї сім'ї, а також до становища в світі. Тільки люди, які це розуміють, будуть готові віддати своє життя.

ДА: Наскільки сильний ворог у вашій країні?

Ізабель Медіна Перальта:

Очевидно, проблема не така серйозна, як в інших європейських країнах. У 1492 році євреї були вигнані з нашого королівства, і нам вдалося стати найбільшою імперією в сучасній історії. Однак, хоча у нас немає такої проблеми, як в Україні, Німеччині, Румунії чи Польщі, у нас є і була серйозна проблема. Євреї є завжди, їх недостатньо лише вигнати з нашої країни або змусити повернутися (як це робила інквізиція), бо "вони - майстри брехні", і вони знову оселяються, приховано, але на стратегічних позиціях. Найпоширенішим єврейським типом в історії Іспанії був не ашкеназі, як ганьба наших європейських братів, а сефард: менш галасливий єврейський тип, не настільки зацікавлений у політиці та кривавих революціях. Це був культурний єврей, який вже тоді готував ту "чорну легенду", що так поширена про наш народ. Це впливовий єврей, який впроваджується в урядові та бюрократичні структури, стає радником короля чи президента-республіканця. Франко дуже допоміг міжнародному єврейству утвердитися і в Іспанії, приймаючи його кредити і роздаючи концесії.

Зараз Іспанія має такий самий єврейський вплив, як і решта Європи, оскільки там немає національних компаній. Її валютою також є євро, і вона підпорядкована відсоткам і єврейським боргам; енергетичні системи не належать основним постачальникам, але мають бренд Яхве, вписаний у їхні прізвиська. Кіно або преса, яку ми споживаємо, також є єврейськими. Ми є частиною світу, а світ сьогодні має власника.

ДА: Ваша політична діяльність вже викликала багато суперечок, особливо через сильний тиск з боку міжнародного сіонізму. Чи зазнали Ви від цього якихось наслідків у повсякденному житті? Якщо так, то поясніть, будь ласка. Також поясніть нашим молодим читачам, як поводитися з репресіями.

Ізабель Медіна Перальта:

Так, я був би обманом, якби заперечував це. Шлях політичного солдата - це не шлях троянд, він не веселий і не приємний, він вимагає постійних жертв. Ще до того, як я став відомим діячем боротьби, мій батько вигнав мене з дому через мою войовничу позицію. Я втратив друзів і родичів, і, звичайно, дуже важко підтримувати романтичні стосунки в моїх обставинах. Мене звільняли з роботи і відмовляли в контрактах лише з

ідеологічних міркувань. Мене часто затримують без причини, я не можу подорожувати (а якщо їду в країни, куди мені дозволено в'їзд, мене затримують на митниці на кілька днів), проти мене відкриті судові справи, в одній з яких мене просять засудити до трьох років ув'язнення за демонстрацію, організовану в контексті марокканської міграційної кризи. У лютому 2021 року мене почали вважати терористом у кількох країнах Європи... Але, чесно кажучи, хоча це, звісно, має для мене значення і впливає на мене, я приймаю ці наслідки з радістю, бо знаю, що борюся за справу, більшу, ніж моє власне життя.

Моя особиста порада молодим бойовикам, які ще не пішли в армію, намагатися не втратити підтримку своєї сім'ї та друзів дитинства, адже ми не повинні відмовлятися від цієї частини нашого життя, адже ми воюємо саме для того, щоб зберегти і зміцнити її. Якщо це неможливо, то вперед, ми повинні бути стійкими і виконувати свій обов'язок. Ми повинні ставитися до себе як до незначних особистостей і зневажати свої задоволення та розкоші, але в той же час цінувати себе як джерела та оплоти безсмертної ідеї: завдяки нам полум'я націонал-соціалізму залишається живим.

Ти повинен бути фанатиком, фанатизм рухає гори, а наша воля повинна бути незламною: Тверда, як наші мармурові орли, і легка, як наш прапор; Ви повинні навчитися жертвувати.

ПРОКУРОР: ZOG також намагається "деплатформувати" вас (вивести з політики або притягнути до кримінальної відповідальності). Як ви з цим справляєтеся?

Ізабель Медіна Перальта:

Це природний наслідок, який я приймаю як частину шляху, яким я вирішив слідувати.

ДА: Чи є у вас проекти/плани на майбутнє?

Ізабель Медіна Перальта:

Продовжуйте тренуватися, вчитися, читати, досліджувати, робити культурний внесок у вигляді творів і дій...

тощо. Зараз я працюю над книгою, яку сподіваюся незабаром опублікувати. Мої плани на майбутнє - продовжувати боротися за наші ідеї, не зупиняючись на досягнутому. У чоловічій войовничості є два полюси, які ми не повинні ігнорувати, Зігфрід і Годмунд: орел і змія, споглядання і дія. Без доктринальної основи неможливо здійснити рішучі дії, а без дій ідеї не варті того, щоб припадати пилом на полиці. Конкретніше кажучи, я готуюся до того, що зможу здійснити те, що, здавалося, інтуїтивно відчула Німецька

Республіка у своєму декреті про висилку: Націонал-соціалізм як великий гігант, організований по всій Європі і в братніх країнах. Я запропонував боротися за те, щоб націонал-соціалізм знову став легальним і щоб його сприймали як доктрину, яка повинна змінити майбутнє нашої епохи.

ПРОКУРОР: Чи можете ви порекомендувати якусь літературу? Якщо так, то яку саме?

Ізабель Медіна Перальта:

Я настійно рекомендую англomовним націонал-соціалістам докласти зусиль для перекладу іспанських творів, оскільки вони незмірно багаті. Я рекомендую перекласти і опублікувати у вашій країні "La Conquista del Estado" і "Фашизм в Іспанії?" Раміро Ледесми Рамоса. Також рекомендую прочитати "Nuestras Ideas" Рамона Бау - ідеальний текст для ознайомлення нових товаришів з нашим світоглядом. З іншого боку, я вважаю, що для того, щоб бути націонал-соціалістом і по-справжньому розуміти, що це означає, молодий бойовик повинен спочатку знати такі твори, як "Іліада", яку я вважаю "Біблією арійця", а також лицарські романи, "Фауст", основні вагнерівські сюжети... тощо. По-перше, ви повинні знати, що означає бути європейцем (в Європі чи в Америці), щоб мати можливість боротися за свою расу. Нарешті, головне, те, що не зіпсоване і не перекручене вітрами нашої епохи. Наріжний камінь наших ідей, MEIN KAMPF і промови фюрера, а також найважливіші книги з партійної бібліотеки, такі як "Маніфест проти лихварства і рабства інтересу" Федера.

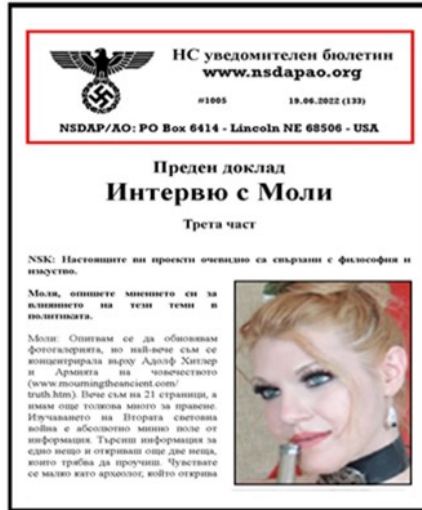
ПРОКУРОР: Дякую за інтерв'ю. Продовжуйте в тому ж дусі. Перемога за нами! Не соромтеся додати кілька заключних слів для читачів.

Ізабель Медіна Перальта:

Я хочу подякувати вам за похвальну роботу, яку ви робите з публікаціями вашого журналу, а також за вашу зацікавленість у пізнанні історії мого народу і надання мені простору для висвітлення проблем, які душать мою країну і мій континент.

Перемога буде за нами, і тисячолітня імперія восторжествує.

Хайль Гітлер!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

Форма підписки

() **Новий порядок** підписка на наступні дванадцять випусків. 30,00 євро або 30,00 доларів США. [Будь ласка, вкажіть, якою мовою ви хочете!]

() **Пожертвування – ВАША підтримка робить нашу роботу можливою!**

Ім'я _____

Вулиця _____

Місто _____ Штат або провінція _____ Поштовий індекс _____

Країна _____

(Необов'язково) Адреса електронної пошти / телефон _____

Виплачуйте чеки до: NSDAP/AO

Надішліть на адресу: NSDAP/AO – PO Box 6414 – Lincoln NE 68506 – USA (Або залиште «NSDAP/AO».)